

Verslag Jeffrey Teunissen 2010

Elk nadeel heb z'n voordeel...

Na het hele weekend in Antwerpen leeg te hebben gelegen is het maandagmorgen weer zover. We gaan er weer tegenaan. We hebben een reisje aangenomen en moeten die avond nog laden in Rotterdam voor Essen. De lading die we gaan laden noemen ze Toonaarde (of te wel aluminiumpoeder) , dat is een hele fijne witte stof die als toevoeging wordt gebruikt om aluminium van te maken. Helaas moeten we het ruim een grondige schoonmaakbeurt geven, dat is ook wel hard nodig na een paar reizen kolen en andere zeer donkere vieze ladingen. Samen met de schipper maak ik het ruim schoon. Dat gaat echter niet helemaal soepel omdat het buiten nog steeds vriest. Dat betekende dus dat we heel snel schoon moesten maken en daarna heel snel met de trekker het hele ruim droog moesten trekken.

Toen we in de Botlek haven in Rotterdam waren beland kon het wachten beginnen op een seintje van de zeeboot dat we mochten laden! Als je bij een zeeboot opzij moet laden weet je van te voren al dat je 's avonds of 's nachts de klos bent, dus jullie raden het al? Inderdaad we mochten midden in de nacht bij de zeeboot opzij komen om te laden. Na 2,5 uur in de stof te liggen happen waren we om 04.00 uur helemaal geladen. We zijn meteen begonnen met varen, want hoe eerder we in Essen waren, hoe sneller we mochten lossen. Van Rotterdam naar Essen toe is het ongeveer een uurtje of 18 varen. Dinsdagavond zijn we in Duisburg lekker achter het anker gaan liggen, en hebben woensdagmorgen het laatste stukje naar Essen toe gevaren. Essen ligt niet aan de rivier de Rijn maar aan het Duitse Rhein Herne kanaal (2 sluisjes vanaf Duisburg). Hadden we zo hard gehoopt om eerder te mogen lossen, ging dat hele feest daar aangekomen dus niet door. De zuiger waarmee we moesten lossen had een storing gehad en dus hadden ze een enorme achterstand opgelopen. Na de hele woensdagmiddag gezellig gebuurt te hebben bij de burens, waren we 's avonds aan de beurt om te lossen. Omdat het Duitse Rhein Herne kanaal hele lage bruggen heeft van 4.50m moesten we toen we leeg waren veel water zetten. Dus dan pompen we water in het ruim waardoor het schip dieper in het water zakt. De Iris heeft een kruiphoogte van 5.60m, dus we moesten een heel eind zakken om bij de 4.50 te komen. Na maar liefst 900 ton water te hebben gepompt lukte het precies om alle lage bruggen heel te laten. Het was ondertussen heerlijk kanaal weer geworden, alleen maar regen dus (op het kanaal vaar je de hele tijd met je hoofd uit het dakluik, vanwege de hoogte van het stuurhuis).

Omdat er geen werk voor ons was zijn we naar IJzendoorn gevaren, en hebben daar lekker heel het weekend gelegen. Dat betekende dus ook dat we naar huis zijn gegaan! Zo stiekem heeft die crisis toch ook nog voordelen ;-). Elk nadeel heeft zijn voordeel zullen we maar zeggen.

Vol goede moed beginnen we weer aan een nieuwe week, nieuwe ronde nieuwe kansen. Toen we maandagmorgen aan boord wakker werden, en aan de koffie zaten, zagen we achter ons een tanker en een containerschip liggen die samen een aanvaring hadden gehad. We hebben het niet zien gebeuren, maar als we naar de schade kijken was het toch een behoorlijke harde klap.

Dinsdag zijn we naar de haven van Gorinchem gevaren, want in IJzendoorn mag je maar 3x 24 uur liggen. In de haven van Gorinchem lig je echt super, mooie ligplaatsen, lekker dicht bij het centrum. Woensdag zijn we de stad van Gorinchem dan ook maar eens live gaan bewonderen, en het is een enorm leuke en gezellige stad. En toen kwam het verlossende telefoontje van de bevrachter: 'jullie zijn aan de reis'. Het was een hele verrassende reis! Namelijk weer Rotterdam – Essen, dat betekent dus weer lekker stofhappen (met dezelfde lading toonaarde). Donderdag hebben we om 10.00 uur bij de zeeboot opzij geladen (het was dus een keer geen avond of nacht) en om 16.00 uur voeren we de Botlek weer uit op weg naar Essen toe, waar we zaterdag moesten lossen. Vrijdag de hele dag regen druppels mogen tellen, en vol verbazing gekeken naar hoe snel het waterpeil van de Rijn stijgt. In 1 dag is het waterpeil van de Rijn in het Ruhrgebied maar liefst 1.40 meter gestegen. We moesten dan ook aardig tegen de stroom in worstelen om in Essen te komen. Ondanks de zware tegenstroom lagen we vrijdagavond om 23.00 uur vast in de haven in Essen. Zaterdagmorgen hebben we niet helemaal kunnen uitslapen, om 06.00 uur hebben we de luiken even open gelegd, en zijn toen weer gauw terug het bedje ingekropen tot 10.00 uur. Toen we 's middags leeg waren hebben we gauw de auto eraf gezet, en zijn meteen naar huis gegaan. We hebben zaterdag de hele dag kunnen genieten van de zon, zou dan toch eindelijk de lange winter voorbij zijn?

Van bovenaf...

Vrijdagmiddag 5 Maart zat het er weer op, weer een zware schoolweek overleefd! Zo zwaar zijn de schoolweken niet voor mij, want ik hoef maar 8 keer per jaar naar school voor de opleiding schipper te STC Rotterdam. Ik ben vanaf Rotterdam met de trein naar de Iris gereisd die op dat moment in Arnhem lag. Die hadden die donderdag dat ik op school was kolen geladen in Amsterdam voor Frankfurt. De schipper was een beetje verkouden en we hadden wel eens zin om lekker rustig aan naar Frankfurt te varen. Als ik in het weekend aanboord ben hoef ik normaal gesproken niet zo heel hard te werken, dus ik heb lekker het hele weekend mogen sturen en kunnen genieten van het voorbij schuivende landschap van de Rijn. Zaterdagavond zijn we om 18.00 uur ten anker gegaan bij de ankerplek Bastei in Keulen. De ankerplek word zo genoemd omdat je daar dwars van een restaurant ligt die Bastei heet, en de vorm van een paddestoel heeft. De Dom van Keulen zie je al van heel ver weg als je aan komt varen. Ik kon dan ook niet de verleiding weerstaan om in het donker er een foto van te maken.

Zondagmorgen zijn we niet al te vroeg begonnen en hebben weer op tijd vast gemaakt in Koblenz. Het was die dag schitterend mooi weer, en dat betekende dat er langs de Rijn veel mensen aan de wandel waren of lekker op het terrasje zaten. Op zo'n moment wil je liever ook op zo'n terrasje zitten in de zon, maar wat is er nou mooier om de hele dag op het water te zitten en lekker kunnen genieten van de rust en de schitterende zon op het water. Maandag zijn we van Koblenz naar Mainz gevaren waar we 's avonds burens opzij hebben gekregen die gezellig kwamen buurten. Ik heb die dag de luiken geboend van het schip (dat is een afdichting van het ruim die gemaakt is van aluminium en ervoor zorgt dat de lading droog blijft).

Op de foto hierboven zie je dus de glimmende luiken, en je ziet het beroemde Lorely gebergte aan km 555. Dat is altijd het mooiste stuk van de Rijn om langs te varen. Je vaart dus echt tussen het gebergte. Er zullen nog meer foto's hiervan verschijnen!

Dinsdag zijn we vooral moe geworden van het varen. Om 13.00 uur begonnen en om 16.00 uur hadden we onze eindbestemming Frankfurt bereikt. Wij gaan altijd heel graag met kolen naar Frankfurt. Waarom zouden jullie nu wel denken? Nou omdat we daar maar liefst 3 dagen liggen te lossen! Ze lossen daar elke dag van 07.00 uur tot 16.00 uur, laat je daar nou net bij het trammetje liggen die ja naar het centrum brengt. Donderdagmiddag zegt de schipper om 14.00 uur: 'ik wil je niet meer zien voor vandaag, ga maar lekker de stad in'. Dat laat ik me geen 2 keer zeggen. Frankfurt is een hele mooie en vooral levendige stad, er is altijd wat te doen en te beleven. Ik heb Frankfurt dan ook van bovenaf mogen bewonderen! Lekker nog in de stad een hapje gegeten en toen ik aanboord was gingen we heel plotseling en vooral spontaan naar huis, dat betekende: een lekker lang weekend thuis. Dat was een leuke verrassing die vooral uit de lucht kwam vallen. Toen we leeg waren van de reis kolen hebben we maandag aluminium geladen (wij vinden het meer op oud ijzer lijken, het levert wel 1000 euro per 100 kilo op, dus heel duur oud ijzer). Nadat al het aluminium van bovenaf kwam vallen uit de kraan, was het schip weer vol en konden we aan de reis naar Rotterdam beginnen. Afvarig naar Rotterdam is het 2 dagen varen, omdat je dan de stroom van achteren hebt. Het eerste verfproject van dit jaar heb ik ook al afgerond, de bulb (waar de aluminium luiken opliggen) heb ik al helemaal in de verf gezet. Vrijdag hebben we al het aluminium gelost en toen hadden we weer een vrij weekend!

De toerist spelen...

Na het weekend in Rotterdam te hebben gelegen in de Botlek haven, zijn we maandagmiddag vertrokken naar de Merwerde haven ook in Rotterdam. We waren aan de reis! Dinsdag hebben we rollen staal geladen voor Mannheim. Dat zijn hele grote platen die zijn opgerold tot een rol. Een gemiddelde rol woog dan ook zo'n 15 ton gemiddeld, het staal word veel voor de auto-industrie gebruikt. De zeeboot (dit keer een kleinere) waar we opzij moesten laden kwam met zijn lading uit Rusland. En op de foto hiernaast is de lading te zien, die bestond uit 100 rollen staal. Maandagmiddag waren we vol en we zijn die dag nog naar de overnachtings haven in Haaften gevaren.

Dinsdag heb ik de hele dag schoon schip gemaakt, dat houdt in het hele schip schoon soppen met een luiwagen en een sopje! We zijn ten anker gegaan in Krefeld. Woensdag heb ik de laatste hand gelegd aan de bulb. Ik moest nog een klein stukje verven en aangezien het die dag mooi weer was, heb ik dat mooi afgeverfd. 's Middags ben ik de binnenkant van de boeiing achterop gaan schuren. De boeiing van een schip staat rondom de roef (de woning) en heeft als doel vooral de veiligheid van de bemanning. De boeiing is meestal zo'n 1.20 meter hoog. Gelukkig hoeven we het niet met de hand te schuren, maar hebben er elektrische machines voor. Donderdag ben ik de binnenkant van de boeiing gaan lakken. Ik was een half uur bezig, en jawel regen! Het begon hard te regenen, en dat terwijl de verf nog niet droog was. Ik ben dus maar gestopt met lakken. Ik heb binnen in de machinekamer nog een beetje gerommeld en een stuk gestuurd.

Vrijdag heb ik van de aggregaat voorop de smeerolie ververst. Bij een schip komt de stroom helaas niet door een kabel via de grond naar het stopcontact. De aggregaat is gewoon een

generator die stroom opwekt, en er voor zorgt dat je stroom aanboord hebt. Het was die dag de hele dag slecht weer helaas. Zaterdag hebben we het laatste stuk gevaren van Mainz naar Mannheim, daar lagen we om 15.00 vast in de haven. We zijn niet naar huis gegaan omdat het vanaf Mannheim toch al gauw een uurtje of 3 rijden is naar huis. Dat betekende zaterdagmiddag dus lekker de stad in! Ik heb daar nieuwe schoenen gekocht, en zelfs in Mannheim dat niet echt dicht bij de Nederlandse grens ligt word je nog als Nederlander herkent in een winkel! Je hoort opeens achter je in een winkel: 'Waar heb jij die noodles soep gevonden'. Dan sta je toch erg raar te kijken als ze zeggen dat je er erg Nederlands uitziet. Zondag ben ik met de tram naar het stadje Heidelberg geweest dan aan de Neckar ligt. Ik wou dat graag al een keer bezoeken, want daar ligt een heel mooi oud fort op een berg. Ik ben met een bergtreintje de berg op gebracht, en heb het fort bezocht. Dat was zeker de moeite waard. Het bergtreintje ging daarna helemaal naar de top van de berg. En het uitzicht van daar boven was echt geweldig.

We hebben ons het weekend aanboord goed vermaakt. Maandag en dinsdag hebben ze de rollen staal in Mannheim uit het schip gehaald. Dinsdag zijn we nog van Mannheim naar Karlsruhe gevaren, want we mochten weer een reisje aluminium voor Rotterdam ophalen. Woensdag zijn ze begonnen in Karlsruhe aan het laden van het aluminium, maar omdat het 8 verschillende partijen waren kregen ze het die dag niet af. Ik heb de rest van de binnenkant van de boeiing gelakt, en ben 's middags wederom de toerist gaan spelen. Met de tram is het vanaf de haven maar een kwartiertje naar het centrum van Karlsruhe. Wat me daar vooral opviel is dat je vanaf elke zijstraat van de winkelstraat naar het kasteel kon kijken. Je zag steeds de toren ervan. Het varen is een heel zwaar leven met het bezoeken van al die leuke stadjes! Donderdag hebben ze de rest van de partijen geladen en zijn we begonnen met varen naar Rotterdam. We wilden met Pasen graag thuis zijn, en daarom hebben we het schip vrijdagmiddag in de haven van Nuess vast geknoopt. Auto eraf gezet en meteen in de auto gestapt! Heerlijk als je maar een half uurtje hoeft te rijden naar huis vanaf Nuess. Dan gaan we ons nu voorbereiden op het zoeken van al die paaseieren ;-)

Een mooi einde van deze blog, en van de donderdagavond onderweg naar Rotterdam